

ประโยค ๑ - ๒
 แปล มครเป็นไทย
 สอบครั้งที่ ๒ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๕

แปล โดยพยัญชนะ

๑. เตสํ ตตฺถ วสนฺตานิ มหาปฺนถกทารโก อญฺเณ ทารเก “จูพิตฺตา
 มหาปีตาคี “อฺยฺโยโก อฺยฺยิกาคี จ วทฺนฺเต สฺตฺวา มาตฺรํ ปุจฺฉิ “อมฺม อญฺเณ
 ทารกา ‘อฺยฺโยโกติ วทฺนฺติ ‘อฺยฺยิกาคี วทฺนฺติ, กจฺจि อมฺหากํ ฅาตกา
 นตฺถิตฺติ ฯ “อาม ตาต อมฺหากํ เอตฺถ ฅาตกา นตฺถิ, ราชคฺชนฺครเ ปน โว
 ธนเสฏฺฐิ นาม อฺยฺโยโก, ตตฺถ อมฺหากํ พหุ ฅาตกาติ ฯ “กสมฺมา ตตฺถ
 น กจฺฉาม อมฺมาติ ฯ สา อตฺตโน อากมฺนการณํ ปุตฺตสฺส อกเถตฺวา ปุตฺเตสฺ
 ปุณฺปุณฺนิ กเถนฺเตสฺ สามีกํ อห “อิเม มํ ทารกา อตีวีย กิลเมนฺติ, กิ โน
 มาตาปีตโร ทิสฺวา มํสํ ขาทิสฺสนฺติ, เอหิทานิ ทารกานํ อฺยฺยกกุลํ
 ทสฺเสสฺสามาติ ฯ เทวปี ชนา ทารเก อาทาย อญฺปุพฺเพน ราชคหํ ปตฺวา
 นครทฺวารเ เอกิสฺสา สาถาย วสึสฺสุ ฯ ทารกมาตา เทว ทารเก คเหตุวา
 อากตฺทาวํ มาตาปีตฺตุนํ อโรจาเปสิ ฯ เต ตํ สาสนํ สฺตฺวา “สํสาเร วิจรฺนฺตานิ
 น ปุตฺโต น ธิตา กฺขตฺปุพฺพา นาม นตฺถิ; เต อมฺหากํ มหาปฺราธิกา, น สกฺกา
 เตหิ อมฺหากํ จกฺขุเปเถ จาตุํ, เอตฺตกนฺนาม ธนํ คเหตุวา เทวปี ชนา
 ฅาสูกฺกุจฺจานํ คนฺตฺวา ชีวฺนฺตุ, ทารเก ปน อีธ เปเสนฺตฺติ ฯ เต เตหิ เปสิตํ ธนํ
 คเหตุวา ทารเก อากตฺทฺตฺตานญฺเณว หตฺเถ ทตฺวา ปหิณฺนึสฺสุ ฯ ทารกา อฺยฺยกกฺกุเล
 วทฺฒนฺติ ฯ

แปล โดยอรรถ

๒. เตสุ จูพปนถโก อติทหโร, มหาปนถโก ปน อยฺยเกน สทฺธิ
 ทสพลสฺส ฐมมกถํ โสตุํ กจฺจติ ฯ ตสฺส นิจฺจํ สตฺถุ สนฺติกํ กจฺจนฺตสฺส
 ปพฺพชฺชาย จิตฺตํ นมิ ฯ โส อยฺยํ อห “สเจ มํ อนุชานเญยฺยาถ,
 อหํ ปพฺพชฺชเญยฺยติ ฯ” กิ วเทสิ ตาต, สกฺลโลกสฺสทาปี เม ปพฺพชิตโต
 ตว ปพฺพชฺชา ภาทฺทกา, สเจ สกโกสิ, ปพฺพชฺชาหิตี ตํ สตฺถุ สนฺติกํ เนตฺวา,
 “กิ คหปติ ทารโก เต ลทฺโธติ วุตฺเต, “อาม ภนฺเต อยฺ เม นตฺตา ตุมหากํ
 สนฺติเก ปพฺพชิตฺตกาโมติ อห ฯ สตฺถา อถฺยตฺรํ ปิณฺฑจาริกํ ภิกขุํ
 “อิมํ ทารกํ ปพฺพชฺชเญยฺยติ อานาเปสิ ฯ” เถโร ตสฺส ตจฺปญฺจกกมฺมญฺจานํ
 อัจฺจิจิตฺวา ปพฺพชฺชเญยฺยติ ฯ โส พหุํ พุทฺทวจนํ อุกฺกณฺหิตฺวา ปริปฺปญฺจวสฺโส
 อุปสมฺปทํ ลภิตฺวา โยนิโสมนสฺสิกาเร กมฺมํ กโรนฺโต อรหตฺตํ ปาปุณฺนิ ฯ

โส ฌานสุเขน ผลสุเขน วิดีนาเมนฺโต จินฺเตสิ “สกกฺกา นุ โข อิมํ
 สุขํ จูพปนถกสฺส ทาตฺตุนฺติ ตโต อยฺยกเสฏฺฐิสฺส สนฺติกํ คนฺตฺวา เอวมาห
 “มหาเสฏฺฐิ สเจ อนุชานเญยฺยาถ, อหํ จูพปนถกํ ปพฺพชฺชเญยฺยติ ฯ” “ปพฺพชฺช
 นํ ภนฺเตติ ฯ” เสฏฺฐิ กิร สาสเน สุปฺปสนฺโน “กตฺตริตฺยา ย โว เอเต ปุตฺตาคิ
 ปุจฺฉิยาโน จ “ปลาตฺตริตฺยาติ วตฺตํ ลชฺชติ; ตสฺมา สุเขเนว เตสํ ปพฺพชฺช
 อนุชานาติ ฯ”

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ๑ - ๒

แปล มครเป็นไทยแปล โดยพยัญชนะ

๑. เมื่อชน ท. สอง (มารดาและบิดา ท.) เหล่านั้น อยู่อยู่ ในที่นั้น
 อ.เด็กชื่อว่ามหาป็นถก ฟังแล้ว ซึ่งเด็ก ท. เหล่าอื่น ผู้กล่าวอยู่ ว่า อ.อา อ.ลุง
 ดังนี้ ด้วย ว่า อ.ปู่ อ.ย่า ดังนี้ด้วย ถามแล้ว ซึ่งมารดาว่า ข้าแต่แม่ อ.เด็ก ท.
 เหล่าอื่น ย่อมกล่าว ว่า อ.ปู่ ดังนี้ ย่อมกล่าว ว่า อ.ย่า ดังนี้ อ.ญาติ ท.
 ของเรา ท. ย่อมไม่มี แลหรือ ดังนี้ ฯ อ.มารดา กล่าวแล้วว่า ลูกก่อนพ่อ เออ
 อ.ญาติ ท. ของเรา ท. ย่อมไม่มี ในที่นี้ แต่ว่า อ.ตา ของเจ้า ท. ชื่อว่า
 ธนเศรษฐี ย่อมมี ในพระนครชื่อราชคฤห์ อ.ญาติ ท. มาก ของเรา ท. ย่อมมี
 ในพระนครชื่อราชคฤห์ นั้น ดังนี้ ฯ อ. มหาป็นถก กล่าวแล้วว่า ข้าแต่แม่
 อ.เรา ท. ย่อมไม่ไป ในพระนครชื่อราชคฤห์ นั้น เพราะเหตุไร ดังนี้ ฯ
 อ.หญิงนั้น ไม่บอกแล้ว ซึ่งเหตุแห่งการมา แห่งตน แก่บุตร ครั้นเมื่อบุตร ท.
 กล่าวอยู่ บ่อย ๆ กล่าวแล้วว่า อ.เด็ก ท. เหล่านี้ ยังดิ้น ย่อมให้ลำบาก
 เกินเปรียบ อ.มารดาและบิดา ท. เห็นแล้ว ซึ่งเรา ท. จักเคียวกิน ซึ่งเนื้อหรือ
 อ.ท่าน จงมา อ.เรา ท. จักแสดง ซึ่งตระกูลแห่งตา (ตาและยาย) แก่เด็ก ท.
 ในกาลนี้ ดังนี้ กะสามิ ฯ อ.ชน ท. แม้สอง พาเอาแล้ว ซึ่งเด็ก ท. ถึงแล้ว
 ซึ่งพระนครชื่อราชคฤห์ โดยลำดับ อยู่แล้ว ในศาลา หลังหนึ่ง ใกล้ประตูแห่ง
 พระนคร ฯ อ.มารดาของเด็ก ยังบุคคล ให้บอกแจ้งแล้ว ซึ่งความที่แห่งตน
 เป็นผู้พาเอา ซึ่งเด็ก ท. สอง มาแล้ว แก่มารดาและบิดา ท. ฯ อ.มารดาและ
 บิดา ท. เหล่านั้น ฟังแล้ว ซึ่งข่าวสาสน์นั้น กล่าวแล้ว ว่า อ.- แห่งชน ท.
 ผู้เที่ยวไปอยู่ ในสงสารหนา -ชน ท. ชื่อว่าผู้ไม่เคยเป็นบุตรเป็นแล้ว ชื่อว่า

ผู้ไม่เคยเป็นธิดาเป็นแล้ว ย่อมไม่มี อ.ชน ท. สอง เหล่านั้น เป็นผู้มีความคิดมาก ต่อเรา ท. ย่อมเป็น อันชน ท. สอง เหล่านั้น ไม่อาจ เพื่ออันดำรงอยู่ในคลองแห่งจักขุ ของเรา ท. อ.ชน ท. แม้สอง ถือเอาแล้ว ซึ่งทรัพย์ ชื่ออันมีประมาณเท่านี้ ไปแล้ว ผู้ที่อันสำราญ จงเป็นอยู่ แต่ว่า อ. ชน ท. สอง จงส่งมา ซึ่งเด็ก ท. ในที่นี้ ดังนี้ ๑ อ. ชน ท. สอง เหล่านั้น ถือเอาแล้ว ซึ่งทรัพย์ อันอันมารดาและบิดา ท. เหล่านั้น ส่งไปแล้ว ให้แล้ว ซึ่งเด็ก ท. ในมือ ของทุกผู้มาแล้ว ท. นั้นเทียว ส่งไปแล้ว ๑ อ. เด็ก ท. ย่อมเจริญ ในตระกูลแห่งตาและยาย ๑

แปล โดยอรรถ

๒. ในเด็ก ๒ คนนั้น จูพป็นถยังเล็กนัก ส่วนมหาป็นถไปเพื่อฟังธรรมกถาของสมเด็จพระทศพลกับิดา ๑ เมื่อเขาไปสำนักของสมเด็จพระบรมศาสดาเป็นนิตย จิตก็น้อมไปแล้วในบรรพชา ๑ เขาพูดกะตาวว่า ถ้าคุณตาอนุญาตให้กระผมไชรี้ กระผมฟังบวช ๑ ท่านเศรษฐีกัล่าวว่า พุดอะไรพ่อ การบวชของเจ้าเป็นความดีแ่ก่ตาคว่า การบวชของคนทั่วทั้งโลก ถ้าเจ้าอาจไชรี้ กัจงบวชเถิด ดังนี้แล้วนำเขาไปสู่สำนักสมเด็จพระบรมศาสดา เมื่อพระองค์ตรัสว่า คฤหบดี ท่านได้เด็กมาหรือ ก็กราบทูลว่า พระพุทธเจ้าข้า เด็กคนนี้เป็นหลานของข้าพระองค์ ประสงค์จะบวชในสำนักของพระองค์ ๑ สมเด็จพระบรมศาสดาตรัสสังักขุผู้ถือการเทียวบิณฑบาตเป็นวัตรรูปหนึ่งว่า เธอจงให้เด็กคนนี้บวช ๑ พระเถระบอกตงปีญจกัมมัฎฐานแ่เธอแล้วให้ บวช ๑ เธอเรียนพระพุทธพจน์ได้มาก มีอายุครบได้อุปสมบท ทำกรรมในโยนิโสมนสิการ บรรลุพระอรหัตแล้ว ๑

ท่านให้เวลาล่วงไปด้วยความสุขในฉานและความสุขอันเกิดแต่ผล
 คิดว่า เราอาจให้ความสุขนี้แก่จูป็นถกหรือหนอ ภายหลังได้ไปสู่สำนัก
 ของเศรษฐีผู้เป็นตาแล้วกล่าวอย่างนี้ว่า ท่านมหาเศรษฐี ถ้าท่านอนุญาตไซ้
 อาตมาพึงให้จูป็นถกบวช ฯ เศรษฐีกล่าวว่า ขอนิมนต์ให้เขาบวชเถิด
 ขอรับ ฯ ได้ยินว่า เศรษฐีเลื่อมใสดีแล้วในพระศาสนา แต่เมื่อถูกถามว่า
 เด็กเหล่านี้เป็นบุตรของธิดาคนไหนของท่าน จะบอกว่า ของลูกสาวที่หนีไปก็
 ละอาย เพราะฉะนั้น ท่านจึงอนุญาตการบวชแก่หลานทั้ง ๒ นั้นโดยง่าย
 นั้นเทียว ฯ